
PAMFLET
1463 a

DROOM-
GHEDICHT.

Alsoo een Mensche van twee deel is ghe-schapen/
Van Hemel ende Aerd' oock getuychenis gheeft:
Dat den gheest speculeer / die niet en heeft te slapen:
Al schijnt het lichaem doot / den geest wec-kende leeft.

LAetst quam my int visioen een vreemt ghePeys te voren/
Daer ick sliep inden Thuyn, ligghende onder de doren/
Alwaer ick inden Haech een wonder spel aensach:
De kop-Spin olaes quecst haer aen ghelt versworen
Ongherooft ende swack/daerom heeft sy vol toren
Haer web int licht gheschoren/om vanghen inden slach
De Biekens haer vyant / ghelijck den voghelaer plach
Tvoghelken sluytend' schoon om vanghen in syn netten:
Sy veynsde haer vreedsaem te maken een verdrach
Om onder tschyn van dien het Bieken te verpletten.

Maer

Maer om dat t Bieken niet ſou op haer Crauvvel letten/
Nam Aerſleking haer ganck/en tooch om krijghen dꝛaet/
Op een Ver eycken ſtronck Neyghde haer net te ſetten/
Om ſoo beſt te verſpien t Biekens vooꝛnemen en raet:
Maer eerſt deedſ' een pꝛeſent van t Biekens Vrijen ſtaet
Te kennen ſy belooft/ niets pꝛetendeert te moeyen.
Dit ſtondt t Bieken wel aen/maer vꝛees van ouden haet/
Als Ketter gheen gheloof weert/ cond' dat niet bevꝛoeyen.
Het Bieken ſpꝛack: Ick Peys oft ghy dan quaemt beſpꝛoeyen
Mijn bloemkens met fenijn/ daer ick hael honich ſoet/
Mijn Arbeyt waer al niet/ elck ſou my dan verfoeyen:
Mijn Helm en honich Raet quaem haeſt onder de voet:
Ick wil dat ghy my eerſt vooꝛ al beloften doet.
Met dien vlooch t Bieken ras naert Leli-bloemken hooghe/
T'Oraigne-bloemken ſchoon/ oock tot het Rooſken vꝛoet/
Ende tot t Heul-bloemken lief/ oft ſyt wouden ghedooghen.
Dat ſy wel ſouden mercken: De Spin fenijn ſpooch
Als ſy weder te pas had haren Anghelt wꝛeet/
Oft mogh'lijck inde boꝛſt/ t'hert tot de woꝛtel zooch.
Noodich van Al berecht dient my t vaſte beſcheet/
T ſchijnt ſy Is abel ſlecht als Minder broer ghecleet:
Maer t Spin oolijcken aert/ ducht ick/ ſal ſy niet laten/
Al komtſe Gheeſtelijck/ als nu van Ieſu vvijt bꝛeet/
En dat ick liever vꝛy ſou vlieghen in veld' en ſtraten:
Verclaert my Bloemkens trou oft my ſou moghen baten/
Soo wy te ſamen vaſt niet ſluyten ſulck accooꝛt?
Dit was t Biekens vertooch: maer dus beſich met pꝛaten/
Den Aernt heel verſuft/ docht my/ quam daer oock vooꝛt/
En ſpꝛack: Wats hier al Snaps? die eer my toebehooꝛt/
Ick moet den Rey int ſpel/ tzij danſſen ofte ſinghen:
Al vliecht ghy Byen ſterck/in Ooſt/Weſt/ Suydt oft Nooꝛt/
Waer dooꝛ ghy honichs raet in dijnen coꝛf condt bꝛinghen/

Al

Al Pauseer ick nu wat / ick hoop v noch te dwinghen/
Mijn beck en clauwen wreet hebt ghy luttel ghesmaeckt:
Ick merckte tspeet hem seer/ dat de Spin sonderlinghen
Haer Anghelt was ghequetst/ Bestant met tBieken maeckt/
Soo dats haer rust niet crijcht / en muyt in d'aerde naeckt.
Als d'Arent sprack dus trots / Morpheus tijdingh brocht/
Dat syn jonghen verstropt / waren wt tnest gheraeckt/
Daer hy na kijcken mocht/ eer tnest gheheel ontvlocht:
Maer nam sulcx weynich acht/ soo my inden slaep docht/
Ick was verwondert heel wat dit mochte bedien:
Ick peynsd' op S. Theunis/ tmach zijn sulcken ghedrocht/
Soo dat ick wiert verbaest/ en van daer wilde vlien/
Waer door ick wiert ontweckt / schreef dat ick had ghesien/
Denckende op Josephs droom / al seytmen t Droomen logen is:
Wat schaedt daer op ghelet/ wie weet/ het mach gheschien/
Men bevint metter tijdt wie meest bedroghen is.

Het Bieken cleyn,, haelt honich reyn,,
vvt bloemkens fijn:
Daer op dat daelt,, de Spin vvt haelt,,
haer boos fenijn.

FINIS.

Ghedruct Anno 1605.